

(๓)

ระเบียบกองทัพบก

ว่าด้วยการเรือนจำทหาร

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการเรือนจำทหารของกองทัพบก เป็นไปโดยสอดคล้องกับข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยเรือนจำ พ.ศ.๒๕๔๕, เพื่อรวมการในหน้าที่ เรือนจำเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเป็นมาตรฐานการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงออกระเบียบ ไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกองทัพบก ว่าด้วยการเรือนจำทหาร พ.ศ.๒๕๕๑”
- ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
- ข้อ ๓ บรรดา ระเบียน คำสั่ง และคำชี้แจงอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้เจ้ากรมการสารวัตรทหารบก เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

กล่าวทั่วไป

ข้อ ๕ คำจำกัดความ ในระเบียบนี้

๕.๑ การเรือนจำทหาร หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกิจการเรือนจำ ทั้งปวงของกองทัพบก ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยเรือนจำ พ.ศ.๒๕๔๕ และ ในระเบียบนี้

๕.๒ เรือนจำทหาร หมายถึง เรือนจำที่ซึ่งใช้สำหรับคุณขังผู้ต้องขังของเรือนจำ นล deut ทหารบก, เรือนจำจังหวัดทหารบก และเรือนจำกรรมกองทหารในส่วนของกองทัพบก

๕.๓ เจ้าพนักงานเรือนจำ หมายถึง ผู้บัญชาการเรือนจำ, ผู้บังคับเรือนจำ, รองผู้บังคับเรือนจำ, ผู้ช่วยผู้บังคับเรือนจำ, ผู้คุม และ ผู้คุมพิเศษ

๕.๔ ผู้บัญชาการเรือนจำ หมายถึง ผู้บัญชาการนล deut ทหารบก, ผู้บังคับการ จังหวัดทหารบก และ ผู้บังคับบัญชาทหารสูงสุดของหน่วยนั้น

๕.๕ ผู้บังคับเรือนจำ หมายถึง ผู้บังคับกองเรือนจำและท牢房บก, ผู้บังคับเรือนจำจังหวัดท牢房บก และ ผู้บังคับเรือนจำกรมกองทหาร ในส่วนของกองทัพบก

๕.๖ รองผู้บังคับเรือนจำ หมายถึง รองผู้บังคับกองเรือนจำและท牢房บก และ รองผู้บังคับเรือนจำกรมกองทหาร ในส่วนของกองทัพบก

๕.๗ ผู้ช่วยผู้บังคับเรือนจำ หมายถึง ผู้ช่วยผู้บังคับเรือนจำจังหวัดท牢房บก

๕.๘ ผู้คุม หมายถึง ผู้คุมกองเรือนจำและท牢房บก, เรือนจำจังหวัดท牢房บก และเรือนจำกรมกองทหาร ในส่วนของกองทัพบก

๕.๙ ผู้คุมพิเศษ หมายถึง ทหารสารวัตรที่ไม่ใช่ตำแหน่งผู้คุม แต่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ผู้คุม และได้รับการแต่งตั้งจากผู้บัญชาการเรือนจำให้เป็นผู้คุมพิเศษ

๕.๑๐ เจ้าหน้าที่เรือนจำ หมายถึง กำลังพลที่บรรจุอยู่ในเรือนจำตามอัตราการจัดกำลังของหน่วย

๕.๑๑ ผู้ต้องขัง หมายถึง นักโทษ, คนต้องขัง, คนฝ่าฯ และ คนต้องจำขัง

๕.๑๒ นายทหารฝ่ายการสารวัตร หมายถึง นายทหารสัญญาบัตรเหล่าทหารสารวัตรที่บรรจุตำแหน่งตามอัตราการจัดกำลังของมณฑลท牢房บก และ จังหวัดท牢房บก

๕.๑๓ นายทหารสืบสวนสอบสวน หมายถึง นายทหารสัญญาบัตรเหล่าทหารสารวัตรที่บรรจุตำแหน่งตามอัตราการจัดกำลังของมณฑลท牢房บก และ จังหวัดท牢房บก

หมวด ๒

การกิจของเรือนจำทหาร

ข้อ ๖ การกิจของเรือนจำทหารคือ

๖.๑ ควบคุมผู้ต้องขังให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลทหาร โดยหมายบังของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ, หมายบังของศาลทหาร และเอกสารอันเป็นคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

๖.๒ ปักกรองและบังคับบัญชาผู้ต้องขังให้เป็นไปตามหลักการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง และการควบคุมผู้ต้องขัง ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยเรือนจำ พ.ศ.๒๕๔๕

๖.๓ ให้การเลี้ยงดู, การรักษาพยาบาล และฟื้นฟูจิตใจแก่ผู้ต้องขัง

๖.๔ ส่งเสริมสวัสดิการ และฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง

๖.๕ ทำการปลดปล่อยผู้ต้องขัง เมื่อพ้นโทษให้ถูกต้องตามกรรมวิธีของเรือนจำที่วางไว้

๖.๖ เก็บรวบรวมสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้ต้องขัง และเจ้าหน้าที่เรือนจำ สนับสนุนให้กับนายทหารฝ่ายการสารวัตร เพื่อให้นายทหารฝ่ายการสารวัตร ได้ทราบความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับกิจการของเรือนจำทหาร โดยใกล้ชิด ซึ่งได้แก่สถิติกิจกรรมของผู้ต้องขังประจำเดือน, ยอดผู้ต้องขังเพิ่มขึ้น และลดลง และรายงานสถิติกิจการสารวัตรทหาร (ทบ.๑๐๔ – ๐๐๑)

หมวด ๓

การบังคับบัญชา

ข้อ ๗ เรือนจำมณฑลทหารบก ให้ผู้บัญชาการมณฑลทหารบก เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ โดยตำแหน่ง และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าพนักงานเรือนจำ ตลอดจนผู้ต้องขังทั้งปวงที่อยู่ในเรือนจำ โดยมีผู้บังคับกองเรือนจำมณฑลทหารบก เป็นผู้บังคับบัญชาารับผิดชอบ

ข้อ ๘ เรือนจำจังหวัดทหารบก ให้ผู้บังคับการจังหวัดทหารบก เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ โดยตำแหน่ง และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าพนักงานเรือนจำ ตลอดจนผู้ต้องขังทั้งปวงที่อยู่ในเรือนจำ โดยมีผู้บังคับเรือนจำจังหวัดทหารบก เป็นผู้บังคับบัญชาารับผิดชอบ

ข้อ ๙ เรือนจำกรมกองทหารในส่วนของกองทัพบก ให้ผู้บังคับบัญชาทหารสูงสุดของหน่วยนั้น เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ โดยตำแหน่ง และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าพนักงานเรือนจำ ตลอดจนผู้ต้องขังทั้งปวงที่อยู่ในเรือนจำ โดยมีผู้บังคับเรือนจำกรมกองทหารของหน่วยนั้น เป็นผู้บังคับบัญชาารับผิดชอบ

ข้อ ๑๐ ผู้บัญชาการเรือนจำ เป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าพนักงานเรือนจำ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

๑๐.๑ ตรวจการเรือนจำอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

๑๐.๒ เป็นผู้วางระเบียบการเลี้ยงอาหาร และการจ่ายเบี้ยเลี้ยงแก่ผู้ต้องขัง

๑๐.๓ เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของผู้ต้องขัง เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ได้สะดวกและเต็มที่

๑๐.๔ ปรับปรุงพัฒนาเรือนจำ ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในทุก ๆ ด้าน

ข้อ ๑๑ นายทหารฝ่ายการสารวัตร มีหน้าที่เสนอแนะ และกำกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเรือนจำของหน่วยที่ตนของสังกัดอยู่ให้เป็นไปตามนโยบายกองทัพบก

ข้อ ๑๒ นายทหารลึบสวนสอบสวน มีหน้าที่ดังนี้

๑๒.๑ ประสานงาน เสนอแนะ และให้คำปรึกษาหารือแก่ผู้บังคับเรือนจำ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเรือนจำทหารในด้านกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการเรือนจำทหาร และการราชทัณฑ์

๑๒.๒ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เรือนจำในด้านกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการเรือนจำทหาร และการราชทัณฑ์ตามที่ผู้บังคับเรือนจำร้องขอ

๑๒.๓ จัดทำประวัติอาชญากรรมของผู้ต้องขังคดีอาญาเกี่ยวกับอาชญากรรม (ตามแบบที่กำหนดไว้ทั่วไปนี้) หรือให้การสนับสนุนเรือนจำทหารเกี่ยวกับการถ่ายภาพผู้ต้องขัง

๑๒.๔ ให้คำปรึกษาแก่ผู้ต้องขังเกี่ยวกับการพิจารณาคดี การอุทธรณ์ ฎีกา ของศาลทหาร และการขอพระราชทานอภัยโทษในคดีที่ไม่ได้เป็นผู้สอบสวน

ข้อ ๑๗ ผู้บังคับเรือนจำ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๑๙.๑ รับผิดชอบในการบังคับบัญชาเกี่ยวกับกิจกรรมของเรือนจำให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

๑๙.๒ รับผิดชอบในการดูแลรักษา และบูรณะสถานที่ ตลอดจนทรัพย์สินของเรือนจำ รวมถึงการวางแผนป้องกันอัคคีภัย และแผนรับเหตุฉุกเฉินอื่น ๆ

๑๙.๓ มีอำนาจจ้างระเบียบปฏิบัติประจำเดือนกับการกำหนดหน้าที่เวรยาม, การปักธง, การควบคุมระเบียบวินัยทหาร, เจ้าพนักงานเรือนจำ และผู้ต้องขังที่อยู่ในบังคับบัญชาให้เป็นอย่างเหมาะสมสมกับเรือนจำนั้น ๆ

๑๙.๔ รายงานข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้ต้องขังที่นายทหารสืบสวนสอบสวนได้ดำเนินการถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ตามข้อ ๑๗.๓ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบ

๑๙.๕ ระวังป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง ตลอดจนการวางแผน และจับกุมผู้ต้องขังเมื่อหลบหนีที่คุณขัง

๑๙.๖ แบ่งงานให้กับเจ้าพนักงานเรือนจำตามเหมาะสม

๑๙.๗ กำหนดตารางการปฏิบัติงานประจำวัน หรือประจำสัปดาห์ให้แก่ผู้ต้องขัง และผู้คุม ปฏิบัติ

๑๙.๘ ควบคุมคุณภาพและอนามัยของผู้ต้องขัง ตลอดจนการสุขาภิบาลภายในเรือนจำ ให้เป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์

๑๙.๙ ให้การศึกษาอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

๑๙.๑๐ รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน และสิ่งของอันเกี่ยวกับกิจกรรมของเรือนจำ

๑๙.๑๑ จะต้องวางแผนให้ผู้คุม และผู้ต้องขัง ปฏิบัติ ดังนี้

๑๙.๑๑.๑ การเก็บรักษาทรัพย์สินของผู้ต้องขังที่นำติดตัวมา

๑๙.๑๑.๒ การกินอยู่หลับนอนของผู้ต้องขัง

๑๙.๑๑.๓ การจัดการเมื่อมีผู้ต้องขังเข้าป่วย

๑๙.๑๑.๔ การดำเนินกรรมวิธีเมื่อมีญาติมาเยี่ยม

๑๙.๑๒ ควบคุม และตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เรือนจำ และผู้ต้องขัง ที่ปฏิบัติงานอยู่ภายในเรือนจำ และนอกเรือนจำ

๑๙.๑๓ ปักธง และควบคุมระเบียบวินัยของผู้ต้องขังและเจ้าพนักงานเรือนจำ

๑๙.๑๔ ถ้าผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำ ต้องให้แพทย์จัดการชันสูตรศพ และทำใบสำคัญไว้แล้วรับรายงานค่าวัณต่อผู้บังคับบัญชา

๑๙.๑๕ ควบคุมคุณภาพและการทะเบียนบัญชีเรือนจำ

๑๙.๑๖ เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ได้โดยสะดวก

ข้อ ๑๔ รองผู้บังคับเรือนจำ และผู้ช่วยผู้บังคับเรือนจำ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๑๔.๑ ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้บังคับเรือนจำ เมื่อผู้บังคับเรือนจำไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

๑๔.๒ ปกครองบังคับบัญชา และควบคุมระเบียบวินัยของข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ และผู้ต้องขัง ตามที่ผู้บังคับเรือนจำมอบหมาย

๑๔.๓ ช่วยเหลือผู้บังคับเรือนจำในด้านงานธุรการของกองบังคับการเรือนจำ

๑๔.๔ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับเรือนจำมอบหมาย

ข้อ ๑๕ หัวหน้าผู้คุณ หรือนายทหารเรือประจำเรือนจำ มีหน้าที่ ดังนี้-

๑๕.๑ เป็นผู้รับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัยภายในเรือนจำ และกำกับดูแลผู้คุณ และผู้ต้องขัง ให้ปฏิบัติตามระเบียบ และข้อบังคับของเรือนจำโดยเคร่งครัด

๑๕.๒ อบรมเชิงผู้คุณ และผู้ต้องขัง ก่อนออกไปปฏิบัติงานทุกครั้ง

๑๕.๓ ตรวจจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำ ตามโอกาสต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑๕.๓.๑ เมื่อมีการเรียกແตราตรวจจำนวน

๑๕.๓.๒ หลังจากรับประทานอาหารกลางวัน

๑๕.๓.๓ เมื่อผู้ต้องขังทำงานเสร็จแล้วทุกครั้ง

๑๕.๓.๔ ทุกครั้งก่อนที่ผู้ต้องขังกลับเข้าเรือนจำ และเข้าเรือนขังทุกครั้ง

๑๕.๔ ตรวจตราความสะอาดเรียบร้อยสิ่งของต่าง ๆ ดังนี้

๑๕.๔.๑ บริเวณรอบเรือนจำ

๑๕.๔.๒ เครื่องมือดับเพลิง

๑๕.๔.๓ โรงเดี่ยง และเรือนขังของผู้ต้องขัง

๑๕.๔.๔ ตรวจสอบเครื่องมือต่าง ๆ ที่จ่ายให้ผู้ต้องขังทำงานแล้วนำส่งคืน

๑๕.๔.๕ คลังอาวุธ และคลังเครื่องมือต่าง ๆ

๑๕.๕ แบ่งงานให้ผู้ต้องขังไปทำตามที่ผู้บังคับเรือนจำมอบหมาย

๑๕.๖ ตรวจสอบยอดผู้ต้องขังร่วมกับสิบเรือ

๑๕.๗ ตรวจสิ่งของเครื่องใช้ของผู้ต้องขัง และของต้องห้าม ตามระเบียบ,

ข้อบังคับของเรือนจำ และตามคำสั่งของผู้บังคับเรือนจำ

๑๕.๘ ตรวจสอบ และปล่อยตัวนักโทษเมื่อพ้นโทษตามคำสั่งศาล คำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

๑๕.๙ ควบคุมการจ่ายผู้ต้องขังออกไปทำงานนอกเรือนจำ

๑๕.๑๐ ควบคุม และกำกับดูแลการตรวจค้นผู้ต้องขัง ก่อนเข้าหรือออกจากเรือนจำ หรือก่อนเข้าหรือออกจากเรือนขัง

๑๕.๑๑ ชี้แจงผู้คุุมให้ทราบถึงระเบียบการเยี่ยมผู้ต้องขัง

๑๕.๑๒ ตรวจสอบการรับตัวผู้ต้องขัง และสิ่งของที่ผู้ต้องขังนำติดตัวมาแล้ว
ดำเนินการตามที่ผู้บังคับเรือนจำสั่งการ

๑๕.๑๓ อบรมชี้แจงข้อห้าม และข้อปฏิบัติให้ผู้ต้องขังทราบอย่างน้อยสักครา๊

ลักษณะ ๑ ครั้ง

๑๕.๑๔ ตรวจสอบการทำงานของผู้ต้องขัง

๑๖.๑ สินwareเรือนจำ มีหน้าที่ ดังนี้

๑๖.๑ รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในเรื่องการรักษาความปลอดภัย และ
การสุขาภิบาลภายในเรือนจำ

๑๖.๒ ตรวจสอบยอดผู้ต้องขังก่อนออกหรือก่อนเข้าเรือนขังและเรือนจำทุกครั้ง

๑๖.๓ ควบคุมดูแลการประกอบเดี่ยว และการรับประทานอาหาร

๑๖.๔ รายงานเหตุการณ์ต่อผู้บังคับเรือนจำในช่วงเวลาที่ผู้บังคับเรือนจำมาปฏิบัติงาน

๑๖.๕ ตรวจสอบการอนามัยของผู้ต้องขังให้เป็นไปตามที่แพทย์แนะนำ รวมถึงการ

ตัดผม และการทำความสะอาดโดยตัวเอง

๑๖.๖ ควบคุมดูแลให้ผู้ต้องขังทำความสะอาดเรือนจำ และที่นอนให้สะอาดอยู่เสมอ

๑๖.๗ ในวันหยุดราชการระหว่างเวลา ๑๒๐๐ – ๑๕๐๐ ซึ่งเป็นเวลาเยี่ยมญาติ
ให้ปฏิบัติตามนี้

๑๖.๘.๑ ให้ผู้เยี่ยม และผู้รับการเยี่ยม พูดคุยกันในเขตที่กำหนด

๑๖.๘.๒ สินwareต้องอยู่กับผู้ต้องขังตลอดเวลาการเยี่ยม

๑๖.๘.๓ ตรวจสอบสิ่งของที่ญาตินำมาเยี่ยมผู้ต้องขังว่าเป็นสิ่งของ

ต้องห้ามหรือไม่

๑๖.๘.๔ ญาติที่มาเยี่ยมจะต้องพูดภาษาที่ฟังรู้เรื่อง

๑๖.๘.๕ ต้องให้ญาติลงบันทึกหลักฐานในสมุดก่อนการเยี่ยมทุกครั้ง

๑๖.๘.๖ นอกเหนือจากวันหยุดราชการ จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับ
เรือนจำก่อน จึงจะอนุญาตให้เยี่ยมได้

๑๖.๙ การรับตัวผู้ต้องขังที่เข้ามาใหม่ จะต้องดำเนินการดังนี้

๑๖.๙.๑ ตรวจสอบสิ่งของต้องห้ามที่ตัวผู้ต้องขัง

๑๖.๙.๒ ให้แพทย์ตรวจอนามัยของผู้ต้องขัง

๑๖.๙.๓ บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับผู้ต้องขังให้ละเอียดมากที่สุด

๑๖.๕.๔ ทรัพย์สินมีค่า และเงินตราที่ผู้ต้องขังนำติดตัวมาต้องมอบให้ผู้บังคับเรือนจำ เพื่อนำฝากเจ้าหน้าที่การเงินของหน่วยกึ่งไว้เพื่อคืนให้กับผู้ต้องขังเมื่อพ้นโทษและลงบันทึกในสมุดรับฝากเงินของผู้ต้องขัง (ทบ.๑๐๔-๐๑๔) และสมุดรับฝากสิ่งของ และรับคืน (ทบ.๑๐๔-๐๑๔)

๑๖.๕.๕ จัดการให้ผู้ต้องขังอาบน้ำ และตัดผมให้เรียบร้อยในวันแรกที่เข้ามา

๑๖.๖.๑ ตรวจเครื่องพันธนาการทุกครั้ง เมื่อผู้ต้องขังจะออกนอกรีือนจำ และเมื่อกลับเข้ามาในเรือนจำ และก่อนเข้าหรือออกจากเรือนขังทุกครั้ง

๑๖.๖.๒ ควบคุมการทำงานของผู้ต้องขัง

๑๖.๖.๓ ตรวจสอบจดหมายผู้ต้องขังก่อนส่ง และก่อนรับทุกครั้ง

๑๖.๖.๔ คงอยู่แลอย่าให้ผู้ต้องขังจับกลุ่ม และมั่วสุมกัน

๑๖.๖.๕ ควบคุมคุณภาพอย่างต่อเนื่องของสภาพเสพติด

๑๖.๖.๖ ต้องตรวจสอบอย่างต่อเนื่องการลักลอบน้ำยาเสพติดและ สิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำเป็นอันขาด

๑๖.๖.๗ เมื่อมีเหตุการณ์ไม่สงบเกิดขึ้นในเรือนจำ หรือมีการหลบหนีของผู้ต้องขัง ต้องรีบแจ้งผู้บังคับเรือนจำ เจ้าหน้าที่รักษาการณ์ และรีบรวบรวมเจ้าหน้าที่รักษาการณ์เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยทันที

๑๖.๖.๘ เมื่อจ่ายผู้ต้องขังไปทำงาน ต้องให้ผู้คุมลงลายมือชื่อรับผู้ต้องขัง และลงลายมือชื่อส่งในใบจ่ายผู้ต้องขังและรับคืน (ทบ.๑๐๔-๐๑๓) ก่อนทุกครั้ง

๑๖.๖.๙ ตรวจสอบการปฏิบัติของยามในสามัญ และยามในตรวจชั้น ๑ ผู้คุม มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

๑๖.๖.๑ ตรวจผู้ต้องขังทุกคนที่อยู่ในหน้าที่รับผิดชอบของตนให้อยู่ในสายตา

ตลอดเวลา

๑๖.๖.๒ ต้องควบคุมคุณภาพผู้ต้องขังอย่างใกล้ชิด อย่างให้หลบหนีเป็นอันขาด

๑๖.๖.๓ ควบคุมคุณภาพผู้ต้องขังอย่างให้ทำผิดวินัยระเบียบ และข้อบังคับของเรือนจำ

๑๖.๖.๔ ควบคุมผู้ต้องขังทำงาน และห้ามนุகคลื่นเข้าใกล้ หรือพูดคุยกับผู้ต้องขัง

เป็นอันขาด

๑๖.๖.๕ ห้ามน้ำยาดิมิตร และบุคคลอื่นเข้าไปในเรือนจำ โดยไม่ได้รับอนุญาต

๑๖.๖.๖ ต้องไม่ทำตัวสนิทสนมกับผู้ต้องขังเป็นการส่วนตัว

๑๖.๖.๗ ฝึกอบรมวิชาชีพให้กับผู้ต้องขัง

๑๗.๘ ตรวจสอบต้องห้ามที่ด้วยผู้ต้องขังที่อยู่ในความรับผิดชอบก่อนนำเข้า
เรือนจำทุกครั้ง

๑๗.๙ ควบคุมผู้ต้องขังไปศาล

๑๗.๑๐ ต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามระเบียบ, ข้อบังคับของเรือนจำ โดยเสมอภาคกัน
ข้อ ๑๙ ผู้คุมพิเศษ มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบ เช่นเดียวกับผู้คุมประจำทุกประการ
ข้อ ๑๕ ยานประทุ มีหน้าที่ ดังนี้

๑๗.๑ เป็นยานหน้าประทุใหญ่ของเรือนจำ

๑๗.๒ ไม่ปล่อยผู้ต้องขังออกนอกเรือนจำ โดยไม่มีหลักฐานการปล่อยตัว
ผู้ต้องขัง หรือคำสั่งจ่ายผู้ต้องขังทำงานนอกเรือนจำ

๑๗.๓ ไม่ปล่อยให้yanพาหนะใด ๆ เข้าออกเรือนจำจากจะได้รับอนุญาต
จากผู้บังคับเรือนจำ และทำการตรวจสอบyanพาหนะที่ได้รับอนุญาตให้เข้าออกเรือนจำอย่างละเอียด

๑๗.๔ กວขันอย่าให้บุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าไปในเรือนจำเป็นอันขาด

๑๗.๕ ตรวจค้นผู้ต้องขังที่ผ่านเข้าออกทุกครั้ง เพื่อป้องกัน นิ้วเท้าสิ่งของ
ต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำ

๑๗.๖ เมื่อผู้ต้องขังพบหนี้จากที่คุณขังของเรือนจำ จะต้องปฏิบัติดังนี้

๑๗.๖.๑ รายงานติบเวร และเข้าพนักงานเรือนจำ โดยใช้เสียงสัญญาณ

๑๗.๖.๒ ตะโภนสั่งให้ผู้ต้องขังหยุด ๒ ครั้ง

๑๗.๖.๓ เมื่อผู้ต้องขังไม่ยอมหยุด และไม่มีทางอื่นที่จะจับกุมได้ ให้ใช้
อาวุธปืน โดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยของบุคคลอื่นเป็นหลัก

ข้อ ๒๐ ยานประจำหอควบคุม มีหน้าที่ ดังนี้

๒๐.๑ คดอย่างดีตามที่ร้องขอ อย่าให้ผู้ต้องขังอยู่ใกล้ร้าวในระยะ ๑๐ ฟุต
โดยปราศจากผู้คุม

๒๐.๒ เมื่อพบผู้ต้องขังกำลังหลบหนีให้ใช้สัญญาณ ที่กำหนดขึ้น เพื่อแจ้งให้
เข้าพนักงานเรือนจำช่วยกันจับกุม

๒๐.๓ ไม่ยอมให้ผู้หนึ่งผู้ใดผ่านเข้ามาทางร้าวไม่ว่ากรณีใด ๆ

๒๐.๔ ขณะปฏิบัติหน้าที่ห้ามรับประทานอาหาร, ฟังวิทยุและดื่มเครื่องดื่ม
ของเมาทุกชนิด

๒๐.๕ ต้องไม่ทำตัวสนิทสนมกับผู้ต้องขังคนหนึ่งคนใด

๒๐.๖ ต้องพร้อมที่จะคดอยให้ความคุ้มครองแก่ผู้คุมเรือนจำ ขณะปฏิบัติหน้าที่
ควบคุมผู้ต้องขัง

ข้อ ๒๑ ยานในสามัญ มีหน้าที่ดังนี้

๒๑.๑ เมื่อได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เวลาถูกทางคืนจะต้องผลักเปลี่ยนกัน
คุณแลผู้ต้องขังภายในที่คุณขังโดยเครื่องครัด

๒๑.๒ ในกรณีที่ผู้ต้องขังออกทำงานนอกเรือนจำให้มีหน้าที่ตามแต่ผู้บังคับบัญชา
จะมอบหมายให้

ข้อ ๒๒ ยานในตรวจ มีหน้าที่ดังนี้

๒๒.๑ เป็นผู้ช่วยผู้คุณ ควบคุมผู้ต้องขังทำงานภายในบริเวณเรือนจำ

๒๒.๒ จะต้องช่วยกันควบคุมคุณแลผู้ต้องขัง และตรวจตราภัยในสามัญให้
ปฏิบัติหน้าที่โดยเครื่องครัด

ข้อ ๒๓ ยานในสามัญ ให้ดึงจากนักไทยชั้นคีมาหาก่อนอย่างลับลับสืบ และยานในตรวจดึง
จากนักไทยชั้นเยี่ยมให้ร้อยละสิบ ของจำนวนผู้ต้องขังที่มีอยู่ในเรือนจำ

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้บังคับเรือนจำ รองผู้บังคับเรือนจำ และผู้ช่วยผู้บังคับเรือนจำไม่มีอยู่
หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ แต่งตั้งนายทหารสัญญาบัตรเหล่าทหารสารวัตรที่
เห็นสมควร เป็นผู้รักษาการแทน

ข้อ ๒๕ ผู้ทำการแทน หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งใด ให้มีอำนาจและหน้าที่
เช่นเดียวกับผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้น

หมวด ๕

งานทะเบียนเรือนจำ

ข้อ ๒๖ งานทะเบียนเรือนจำ ให้ดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

๒๖.๑ จัดทำประวัติของผู้ต้องขังอย่างละเอียด พร้อมกับพิมพ์ลายนิรนามเมื่อเก็บไว้
สองฉบับ

๒๖.๒ จัดการแยกประเภทของผู้ต้องขัง

๒๖.๓ รายงานสถิติของยอดผู้ต้องขังให้สำนักงานฝ่ายการสารวัตรในรอบเดือน
และรอบ ๖ เดือน

๒๖.๔ เตรียมจัดทำหลักฐานในการปล่อย เมื่อนักไทยคนใดจะต้องปล่อยตัวให้
พ้นโทษให้ผู้บังคับเรือนจำเสนอรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำ เพื่อขอคำสั่งปล่อยตัวก่อนถึงกำหนดวัน
ปล่อยตัวเจ็ดวัน

๒๖.๕ เตรียมจัดทำบัตรแสดงบัตรสุทธิ เมื่อใกล้ครบวันพ้นโทษ และมอบให้
นักไทย เมื่อปล่อยตัวไป

๒๖.๖ ตรวจสอบผู้ต้องขังตามหมายแจ้งไทยระหว่างอุทธรณ์ ซึ่งคดียังไม่ถึง
ที่สูด แต่ศาลตัดสินแล้ว และผู้ต้องขังจะครบกำหนดพ้นโทษ โดยที่เรือนจำยังไม่ได้รับหมายแจ้งไทยใน
ระหว่างอุทธรณ์ให้กับตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารพิจารณาสั่งการต่อไป

๒๖.๗ ตรวจสอบวันพื้นไทยของผู้ต้องขัง ตลอดทั้งตรวจสอบความผิดในคดีอื่น ๆ ที่มีการอาญาคดีของขังก่อนปล่อยตัว

๒๖.๘ ดำเนินการเกี่ยวกับการอภัยโทษ ให้เป็นไปตามกฎหมาย

หมวด ๕

การรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๒๗ การรักษาความปลอดภัยของเรือนจำ ให้ปฏิบัติตามนี้

๒๗.๑ จัดยามรักษาการณ์ที่ประตุทางเข้าเรือนจำตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง

๒๗.๒ จัดสินเรวรักษาการณ์ภายในเรือนจำ และเรือนขังตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๒๗.๓ จัดยามในสามัญเข้ายามคุกแห่งผู้ต้องขังในเวลากลางคืน ตั้งแต่เวลา

๑๙๐๐ – ๐๖๐๐

๒๗.๔ จัดยามในตรวจค่ายตรวจตรา และช่วยเหลือสินเรว ค่ายคุกและควบคุมผู้ต้องขัง

หมวด ๖

การรับตัวผู้ต้องขัง

ข้อ ๒๘ เมื่อเจ้าพนักงานเรือนจำได้รับตัวผู้ต้องขังไว้แล้ว ให้ปฏิบัติตามนี้

๒๘.๑ ตรวจเอกสาร เช่น หมายขังของศาลทหาร, หมายขังของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ หรือเอกสารในการสั่งลงทัณฑ์ทางวินัย “จำขัง” ของผู้บังคับบัญชาของผู้ต้องขัง ว่าถูกต้องหรือไม่ สำหรับทัณฑ์ “ขัง” ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ.๒๕๑๖ หรือผู้ต้องโทษกักขัง หรือกักขังแทนค่าปรับจะรับไว้ในเรือนจำทหาร ไม่ได้ ต้องควบคุมตัวไว้ที่อื่น เช่น กองรักษาการณ์หรือที่ควบคุมของหน่วยเท่านั้น

๒๘.๒ ต้องทำการตรวจสอบสิ่งของที่ตัวผู้ต้องขังว่ามีสิ่งของต้องห้ามหรือไม่ เช่น สูรา, ยาเสพติด, เครื่องอุปกรณ์ในการเล่นการพนัน, อุปกรณ์ในการหลบหนี, ศาสตราจารุน, วัตถุระเบิด, น้ำมันเชื้อเพลิง, สัตว์มีชีวิต, สิ่งของที่นำเข้ามาเพื่อประโยชน์ในการแผลเปลี่ยนซึ่งเป็นการค้ากำไร และอื่น ๆ ที่มีไว้เป็นการผิดกฎหมาย

๒๘.๓ ติดต่อให้แพทย์มาทำการตรวจอนามัยผู้ต้องขังก่อนแยกประเภทผู้ต้องขัง เพื่อทำการควบคุม

หมวด ๗

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

ข้อ ๒๙ การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง หมายถึง กระบวนการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เป็นรายบุคคล โดยการศึกษาวิเคราะห์ประวัติภูมิหลัง, บุคลิกลักษณะและสภาพทั่วไปของผู้ต้องขัง รวมทั้งประวัติการกระทำความผิด และสาเหตุแห่งการกระทำความผิด

ข้อ ๓๐ การแยกผู้ต้องขัง หรือการแยกขัง เป็นส่วนหนึ่งของการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง หมายถึงการแยกผู้ต้องขังไว้ตามเพศ อายุ ประเภทและลักษณะแห่งการกระทำความผิด ซึ่งเมื่อดำเนินการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังแล้ว ควรให้มีการแยกขังผู้ต้องขังแต่ละประเภท

ข้อ ๓๑ การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง มีวัตถุประสงค์คือ

๓๑.๑ เพื่อประโยชน์ในการด้านการควบคุมผู้ต้องขัง

๓๑.๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังด้านการบำบัดรักษา อบรม แก้ไข และฟื้นฟูจิตใจผู้ต้องขัง ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสภาพของผู้ต้องขังแต่ละคน

ข้อ ๓๒ ขั้นตอนการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ๖ ขั้นตอน คือ

๓๒.๑ ศึกษา หรือรวบรวมข้อมูลประวัติความเป็นมาของผู้ต้องขังแต่ละคน

๓๒.๒ วางแผนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามความเหมาะสมของแต่ละคน

๓๒.๓ การนำแผนที่ได้มีการดำเนินการตามข้อ ๓๒.๒ ไปปฏิบัติ

๓๒.๔ การติดตามผลการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

๓๒.๕ การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังช้า

๓๒.๖ การวางแผนหรือโครงการเตรียมปล่อยผู้ต้องขัง โดยผู้ต้องขังเหลือเวลา
รับโภยไม่เกิน ๖ เดือน

ข้อ ๓๓ การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ให้ผู้บังคับเรือนจำปฏิบัติ ดังนี้

๓๓.๑ จัดให้มีสถานที่ receptors ผู้ต้องขังเข้าใหม่ไว้เฉพาะเพื่อการอบรม ปฐมนิเทศ
และจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ก่อนส่งตัวไปปฏิบัติ

๓๓.๒ มอบหมายเจ้าหน้าที่เรือนจำรับผิดชอบ และดำเนินการจำแนกลักษณะ
ผู้ต้องขังตามความเหมาะสมกับลักษณะงาน บริมานงาน และจำนวนผู้ต้องขัง

๓๓.๓ ประชุมชี้แจง และทำความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่เรือนจำให้ทราบถึง
วัตถุประสงค์ และความสำคัญของการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ตลอดจนแนวทางและวิธีการปฏิบัติงาน

๓๓.๔ ต้องสัมภาษณ์สอบประวัติผู้ต้องขังใหม่ทุกราย แล้วสรุปข้อมูลเพื่อนำเสนอ

๓๓.๕ จัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังไว้ในทะเบียนประวัติพร้อมข้อมูลอื่น ๆ เป็น
รายบุคคล

๓๓.๖ ดำเนินการควบคุมผู้ต้องขัง โดยจัดกลุ่มผู้ต้องขังทุกราย ตลอดจน
ติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขังอย่างต่อเนื่อง และบันทึกรายละเอียดเพื่อประโยชน์ต่อการควบคุม

หมวด ๘

การแยกผู้ต้องขัง

ข้อ ๓๔ ผู้ต้องขัง ให้ทำการแยกผู้ต้องขังออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๓๔.๑ คนต้องขังระหว่างสอบสวน หรือคนต้องขังระหว่างพิจารณาคดีของศาล
และคนฝา

๓๔.๒ คนต้องขังที่ถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงหัมที่จำขัง ในความผิดต่อ
พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ.๒๕๗๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓๔.๓ นักโทษ

ข้อ ๓๕ ให้แบ่งผู้ต้องขัง เว้นนักโทษออกเป็นนายทหารสัญญาบัตร กับนายทหาร
ประทวน, พลทหารประจำการ, ทหารกองประจำการ และบุคคลอื่น

ข้อ ๓๖ ให้จัดแบ่งห้องขังออกเป็นส่วน ๆ โดยมีสิ่งกีดกัน หรือขอบเขตอันแน่นอน
แสดงส่วนแบ่งนั้น ๆ เพื่อแยกประเภทผู้ต้องขังเท่าที่จะทำได้

ข้อ ๓๗ ผู้ต้องขังห่วงให้แยกคุณขังจากผู้ต้องขังชาย และเมื่อมีสภาพเป็นนักโทษแล้ว
ให้ส่งไปคุนขังยังเรือนจำฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๓๘ ให้หน่วยเรือนจำของกองทัพบก ส่งสถิติข้อมูลยอดผู้ต้องขังหัมที่ทางวินัย,
คดีอาญา และคดียาเสพติด (ตามแบบฟอร์มที่กรรมการสารวัตรทหารบก กำหนด) ให้กรรมการสารวัตร
ทหารบก ทราบทุกวาระ ๑ เดือน ภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป

หมวด ๕

นักโทษ

ข้อ ๓๙ นักโทษแบ่งออกเป็น ๖ ชั้น ดังนี้

๓๙.๑ ชั้นเยี่ยม

๓๙.๒ ชั้นดีมาก

๓๙.๓ ชั้นดี

๓๙.๔ ชั้นกลาง

๓๙.๕ ชั้นเลว

๓๙.๖ ชั้นเลวมาก

ข้อ ๔๐ นักโทษที่เข้าใหม่ให้อยู่ในชั้นกลางจนกว่าจะมีการเลื่อนหรือลดชั้น

ข้อ ๔๑ นักโทษ, คนต้องขัง และคนฝากร ย่อมได้รับสิทธิ ความสะดวก และประโยชน์
ต่างกัน ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยเรือนจำ พ.ศ.๒๕๔๕ หมวด ๕ ข้อ ๓๙

ข้อ ๔๒ การเลื่อนชั้นให้กระทำเมื่อสิ้นเดือนมิถุนายน และเดือนธันวาคม โดยนักโทษ
จะต้องได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน นับตั้งแต่วันที่ศาลพิพากษากดึงที่สุด ในกรณีมีเหตุพิเศษ
จะเลื่อนชั้นก่อนเวลาปกติได้

ข้อ ๔๓ การเลื่อนหรือลดชั้น ให้กระทำได้คราวละชั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ
โดยให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาเลื่อนหรือลดชั้นตามหลักเกณฑ์ที่
กำหนด

ข้อ ๔๔ ให้หน่วยเรือนจำของกองทัพบกรายงานยอดผู้ต้องขังเลื่อนหรือลดชั้นให้
กรรมการสารวัตรทหารบก ทราบ

หมวด ๑๐

การย้ายผู้ต้องขัง

ข้อ ๔๕ การย้ายผู้ต้องขัง ให้ปฏิบัติ ดังนี้

๔๕.๑ การย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำทหารา ไปยังเรือนจำพลเรือน หรือการย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำพลเรือนมาบังเรือนจำทหารา ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติเรือนจำทหารา พ.ศ. ๒๕๗๕

๔๕.๒ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ นท ๑๐๐๕/๑๑๑๙ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๗๒ ได้ทำความสะอาดกับกระทรวงคลาโหมว่า

๔๕.๒.๑ นักโทษเด็ขาดที่ศาลพิพากษาให้จำคุกเกิน ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๓๐ ปี ให้ส่งไปคุณขังที่เรือนจำฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในท้องถิ่นเดียวกับมณฑลทหารบก หรือจังหวัดทหารบก นั้นๆ

๔๕.๒.๒ นักโทษเด็ขาดที่ศาลพิพากษาให้จำคุกเกิน ๓๐ ปี ถึงประหารชีวิต ให้ย้ายไปคุณขังที่เรือนจำกลางบางขวางเพียงแห่งเดียว

๔๕.๓ ตามหนังสือกระทรวงยุติธรรม ที่ ยธ ๐๗๐๖/๔๖๗๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอำนาจการคุณขังผู้ต้องขังของเรือนจำ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๗

๔๕.๓.๑ นักโทษเด็ขาดที่กำหนดโทษจำคุกสูงกว่า ๑๕ ปี จนถึงตลอดชีวิต ให้ส่งไปคุณขังที่เรือนจำที่ใกล้ที่สุด ดังนี้

๔๕.๓.๑.๑ เรือนจำกลางบางขวาง

๔๕.๓.๑.๒ เรือนจำกลางคลองไฝ จังหวัดนครราชสีมา

๔๕.๓.๑.๓ เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

๔๕.๓.๑.๔ เรือนจำกลางเข้าบิน จังหวัดราชบุรี

๔๕.๓.๑.๕ เรือนจำกลางพิษณุโลก

๔๕.๓.๑.๖ เรือนจำกลางเชียงใหม่

๔๕.๓.๑.๗ เรือนจำกลางเชียงราย

๔๕.๓.๑.๘ เรือนจำกลางสงขลา

๔๕.๓.๑.๙ เรือนจำกลางยะลา

๔๕.๓.๒ นักโทษเด็ขาดที่ศาลพิพากษาให้จำคุกเกิน ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๕ ปี

จะคุณขังไว้ที่เรือนจำมณฑลทหารบก โดยไม่ต้องขึ้นบัญชีสามารถกระทำการได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลาโหมเลียก่อน

๔๕.๓.๓ นักโภยเด็คขาดที่กำหนดโดยประหารชีวิต ให้ข่ายไปคุณชั่งยัง เรือนจำกลางบางขวางเพียงแห่งเดียว

๔๕.๔ การบัญญัติโทยระหว่างเรือนจำทหารต่างเหลาทพ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ที่ควบคุมตัวนักโทยอยู่เดิม ทำความตกลงกับเรือนจำที่จะรับตัวนักโทยไปทำการควบคุมตัวต่อ และจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาของเรือนจำทั้งสอง ซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่ชั้นผู้บัญชาการมณฑลทหารบก หรือเทียบเท่าขึ้นไป เมื่อข่ายแล้วให้เรือนจำที่ควบคุมนักโทยอยู่เดิม รายงานให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหมทราบ โดยให้แนบทะเบียนนักโทย (ทบ.๑๐๔ - ๑๐๐) ไปด้วย

หมวด ๑๔

เครื่องพันธนาการ

ข้อ ๔๖ เครื่องพันธนาการ แบ่งออกเป็น ๓ ชนิด คือ

๔๖.๑ ตรวน

๔๖.๒ กุญแจเมือง

๔๖.๓ โซ่ค่าน

ข้อ ๔๗ ตรวน มี ๒ ขนาด ดังนี้

๔๗.๑ ขนาดที่ ๑ วัดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๐ มิลลิเมตร

๔๗.๒ ขนาดที่ ๒ วัดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๗ มิลลิเมตร

ข้อ ๔๘ การใช้ตรวน โดยปกติให้ใช้ขนาดที่ ๑ เว้นแต่การป้องกันการหลบหนีของผู้ต้องขังในคดีอุกฉกรรจ์ ให้ใช้ขนาดที่ ๒

ข้อ ๔๙ การใช้ตรวน ขนาดที่ ๑ และขนาดที่ ๒ ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับเรือนจำ และจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำก่อน

ข้อ ๕๐ ห้ามใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

๕๐.๑ เป็นบุคคลที่น่าจะทำร้ายตนเอง หรือผู้อื่น

๕๐.๒ เป็นบุคคลวิกฤตจิตฟันเฟือง อาจเป็นอันตรายต่อตนเองหรือผู้อื่น

๕๐.๓ เป็นบุคคลที่น่าจะหลบหนีการควบคุม

๕๐.๔ เมื่อถูกคุมตัวไป nokเรือนจำ

๕๐.๕ เมื่อเป็นการสมควรที่จะใช้เครื่องพันธนาการ เนื่องจากสภาพการของเรือนจำไม่แข็งแรง, สภาพของเหตุการณ์ หรือสภาพของท้องถิ่น

หมวด ๑๕

การควบคุมผู้ต้องขัง

ข้อ ๕๑ ให้นำผู้ต้องขังเข้าเรือนขังเวลา ๑๙๐๐ และนำออกจากรีเอนขังเวลา ๐๖๐๐

ข้อ ๕๒ ผู้คุมต้องตรวจสิ่งของต้องห้ามที่ตัวผู้ต้องขังก่อนเสมอ ทุกครั้งก่อนที่จะนำออกไป nokเรือนจำ หรือกลับเข้าเรือนจำ

ข้อ ๕๓ การควบคุมผู้ต้องขังไปทำงานนอกเรือนจำ จะต้องจัดผู้คุมหนึ่งคนต่อผู้ต้องขัง
ไม่เกินห้าคน

ข้อ ๕๔ การควบคุมผู้ต้องขังเดินทางไกลไปต่างท้องถิ่น จะต้องจัดผู้คุมไม่น้อยกว่าสองคน

ข้อ ๕๕ การควบคุมผู้ต้องขังก่อเหตุทะเลวิวาท ให้ปฏิบัติตามนี้

๕๕.๑ แจ้งเหตุต่อผู้บังคับเรือนจำทันที

๕๕.๒ ผู้บังคับเรือนจำรวบรวมเจ้าพนักงานเรือนจำเข้าระจับเหตุโดยเร็ว

๕๕.๓ รับแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่รักษาการณ์

๕๕.๔ แยกผู้ต้องขังที่ก่อเหตุทะเลวิวาท โดยควบคุมตัวไว้ตามสถานที่

ที่เรือนจำกำหนด

๕๕.๕ ควบคุมผู้ต้องขังที่ไม่เกี่ยวข้องไว้บริเวณที่ควบคุมโดยเฉพาะ

๕๕.๖ สอบสวนสาเหตุการทะเลวิวาทที่เกิดขึ้น

๕๕.๗ พิจารณาลงทัณฑ์ทางวินัย และ/หรือดำเนินการตามกฎหมาย ตามลักษณะหรือประเภทของการกระทำความผิด

๕๕.๘ หากมีผู้ต้องขังบาดเจ็บสาหัสหรือเสียชีวิต ให้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย

ตามที่

๕๕.๙ รับรายงานให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบทันที

ข้อ ๕๖ การควบคุมผู้ต้องขังก่อความไม่สงบ หรือก่อการจลาจล ให้ปฏิบัติตามนี้

๕๖.๑ แจ้งเหตุต่อผู้บังคับเรือนจำทันที

๕๖.๒ ผู้บังคับเรือนจำ กำหนดหน้าที่รับผิดชอบ และจัดวางกำลัง เจ้าพนักงานเรือนจำ ในการเข้าระจับเหตุ และ/หรือควบคุมสถานการณ์โดยเร็ว

๕๖.๓ รับแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่รักษาการณ์

๕๖.๔ ควบคุมผู้ต้องขังที่ไม่เกี่ยวข้องไว้ที่ควบคุมโดยเฉพาะ

๕๖.๕ หากกำลังเจ้าหน้าที่เรือนจำไม่เพียงพอ และ/หรือไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ ให้ประสานงานกับหน่วยในพื้นที่หรือหน่วยใกล้เคียง เพื่อขอรับการสนับสนุนกำลังเข้าร่วมระจับเหตุ

๕๖.๖ สอบสวนสาเหตุการก่อความไม่สงบ หรือก่อการจลาจลที่เกิดขึ้น

๕๖.๗ พิจารณาลงทัณฑ์ทางวินัย และ/หรือดำเนินการตามกฎหมายตามลักษณะ หรือประเภทของการกระทำความผิดแล้วแต่กรณี

๕๖.๘ รับรายงานให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบทันที

ข้อ ๕๗ เมื่อผู้ต้องขังหลบหนี ให้ปฏิบัติตามนี้

๕๗.๑ แจ้งเหตุต่อผู้บังคับเรือนจำทันที

๕๗.๒ ผู้บังคับเรือนจำรวบรวมเจ้าพนักงานเรือนจำติดตามผู้ต้องขังโดยเร็ว

๕๗.๓ รับแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่รักษาการณ์

๕๗.๔ สอนสอนข้อเท็จจริงขั้นต้น เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาติดตามผู้ต้องขังหลบหนี

๕๗.๕ ประสานงานกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจท้องที่ที่เกิดเหตุพร้อมส่งข้อมูลประวัติ และรูปถ่ายของผู้ต้องขัง เพื่อออกหมายจับและช่วยคิดตามตัวให้ต่อไป

๕๗.๖ ขอความร่วมมือหน่วยด้านสังกัดของผู้ต้องขังในการช่วยคิดตามตัว

๕๗.๗ รับรายงานให้ผู้บัญชาการเรื่องจำทราบทันที

๕๗.๘ เมื่อได้ตัวผู้ต้องขังที่หลบหนีแล้ว ให้ดำเนินการสอนสอนและพิจารณาลงทันทีทางวินัย และ/หรือดำเนินการตามกฎหมาย ตามลักษณะหรือประเภทของการกระทำความผิดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๘ เมื่อมีเหตุการณ์ก่อความไม่สงบ หรือก่อการจลาจลเกิดขึ้นภายในเรือนจำผู้ต้องขังต้องอยู่ในความสงบ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานเรือนจำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๕๙ ให้เรือนจำจัดทำแผน หรือมาตรการ และการปฏิบัติในการป้องกัน การระงับเหตุ และการควบคุมเพิ่มเติมตามข้อ ๕๕ ถึง ข้อ ๕๗ ได้ตามความจำเป็น หรือตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๖๐ ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำ อาจใช้หรือสั่งใช้อาวุธอื่นนอกจากอาวุธปืนควบคุมผู้ต้องขังในกรณีดังนี้

๖๐.๑ เมื่อผู้ต้องขังก่อเหตุวุ่นวาย หรือพยายามใช้กำลังเบิด หรือทำลายส่วนหนึ่งส่วนใดของเรือนจำ

๖๐.๒ เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขัง จะทำร้ายเจ้าพนักงานเรือนจำหรือผู้อื่น

๖๐.๓ เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังกำลังหลบหนี หรือพยายามจะหลบหนี และไม่มีทางจะป้องกันอย่างอื่นจาก去ใช้อาวุธ

๖๐.๔ การใช้อาวุธตามข้อ ๖๐.๑ ถึง ข้อ ๖๐.๓ จะต้องพิจารณาการใช้โดยไม่เกินสมควรแก้เหตุ

หมวด ๑๓

การทำงาน

ข้อ ๖๑ เจ้าพนักงานเรือนจำจะจัดให้นักโทษ และคนต้องจำขังทางวินัยในทันทีจำขังทำงานได้ทุกอย่างตามที่เห็นสมควร เว้นผู้พิการทุพพลภาพหรือป่วย

ข้อ ๖๒ ห้ามนิไห้จ่ายผู้ต้องขังออกจากทำงานนอกเรือนจำ เว้นแต่นักโทษที่ໄกสีจะพื้นทราย และคนต้องจำขัง ทางวินัยในทันทีจำขัง โดยผู้บัญชาการเรือนจำเป็นผู้อนุญาต

ข้อ ๖๓ กิจหนนดเวลาทำงานของผู้ต้องขัง ให้ปฏิบัติตามนี้

๖๓.๑ วันจันทร์ถึงวันศุกร์

๖๓.๑.๑ เวลา ๐๕๔๕ ผู้ต้องขังตื่นนอน

๖๓.๑.๒ เวลา ๐๖๐๐ เปิดเรือนขังนำผู้ต้องขังออกจากเรือนขัง

๖๓.๑.๓ เวลา ๐๖๑๐ รวมพลตรวจสอบยอดผู้ต้องขัง

๖๓.๑.๔ เวลา ๐๖๒๐ ออกกำลังกาย

๖๓.๑.๕ เวลา ๐๖๕๐ ทำงานเกี่ยวกับการอนามัยผู้ต้องขัง และการ

สุขาภิบาลของเรือนจำ

๖๓.๑.๖ เวลา ๐๗๒๐ รับประทานอาหารมื้อเช้า

๖๓.๑.๗ เวลา ๐๘๐๐ เคารพธงชาติ

๖๓.๑.๘ เวลา ๐๘๓๐ รวมพลตรวจสอบยอดผู้ต้องขัง เพื่อรับฟัง

คำชี้แจงจากผู้บังคับเรือนจำ และจ่ายงานให้ผู้ต้องขังไปทำงาน

๖๓.๑.๙ เวลา ๐๙๐๐ ทำงาน

๖๓.๑.๑๐ เวลา ๑๑๓๐ กลับจากทำงาน

๖๓.๑.๑๑ เวลา ๑๑๔๕ รวมพลตรวจสอบยอดผู้ต้องขัง

๖๓.๑.๑๒ เวลา ๑๒๐๐ รับประทานอาหารมื้อกลางวัน

๖๓.๑.๑๓ เวลา ๑๓๐๐ ทำงาน

๖๓.๑.๑๔ เวลา ๑๖๐๐ เลิกงาน

๖๓.๑.๑๕ เวลา ๑๖๓๐ อาบน้ำ

๖๓.๑.๑๖ เวลา ๑๗๐๐ รับประทานอาหารมื้อเย็นและพักผ่อน

๖๓.๑.๑๗ เวลา ๑๗๔๕ รวมพลตรวจสอบยอดผู้ต้องขัง

๖๓.๑.๑๘ เวลา ๑๘๐๐ เคารพธงชาติ และเข้าเรือนขัง

๖๓.๑.๑๙ เวลา ๑๒๐๔๕ ให้วัสดุความต้อง

๖๓.๑.๒๐ เวลา ๑๒๑๐๐ นอน

๖๓.๒ วันหยุดราชการ

๖๓.๒.๑ เวลา ๐๕๔๕ ผู้ต้องขังตื่นนอน

๖๓.๒.๒ เวลา ๐๖๐๐ เปิดเรือนขังนำผู้ต้องขังออกจากเรือนขัง

๖๓.๒.๓ เวลา ๐๖๑๐ รวมพลตรวจสอบยอดผู้ต้องขัง

๖๓.๒.๔ เวลา ๐๖๒๐ ออกกำลังกาย

๖๓.๒.๕ เวลา ๐๖๕๐ ทำงานเกี่ยวกับการอนามัยผู้ต้องขัง และการ

สุขาภิบาลของเรือนจำ

- ๖๓.๒.๖ เวลา ๐๗๒๐ รับประทานอาหารมื้อเช้า
๖๓.๒.๗ เวลา ๐๘๐๐ เก็บของ
๖๓.๒.๘ เวลา ๐๘๔๕ รวมพลตรวจสอบยอดผู้ต้องขัง เพื่อเข้ารับการอบรม
๖๓.๒.๙ เวลา ๐๙๐๐ อบรม
๖๓.๒.๑๐ เวลา ๑๑๓๐ รับประทานอาหารมื้อกลางวัน
๖๓.๒.๑๑ เวลา ๑๒๐๐ – ๑๕๐๐ เยี่ยมญาติ
๖๓.๒.๑๒ เวลา ๑๖๓๐ อาบนำํา
๖๓.๒.๑๓ เวลา ๑๗๐๐ รับประทานอาหารมื้อเย็น
๖๓.๒.๑๔ เวลา ๑๘๔๕ รวมพลตรวจสอบยอดผู้ต้องขัง
๖๓.๒.๑๕ เวลา ๑๙๐๐ เก็บของ และเข้าเรือนขัง
๖๓.๒.๑๖ เวลา ๒๐๔๕ ให้วัสดุส่วนตัว
๖๓.๒.๑๗ เวลา ๒๑๐๐ นอน
๖๓.๓ ในกรณีผู้ต้องขังเป็นผู้นับถือศาสนาอื่น ให้จัดอาหารและการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาให้เหมาะสมกับศาสนานั้น

หมวด ๑๔

การอนามัย และการสุขาภิบาล

ข้อ ๖๔ แพทย์ต้องทำการตรวจเรือนจำเกี่ยวกับการอนามัยของผู้ต้องขัง และการสุขาภิบาลของเรือนจำไม่น้อยกว่าเดือนละสองครั้ง

ข้อ ๖๕ ผู้ต้องขังทุกคนต้องรักษาความสะอาดร่างกาย เครื่องนุ่งห่ม เครื่องมือเครื่องใช้ และสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ ของตน ห้องขัง และเรือนจำ

ข้อ ๖๖ ให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มสำหรับผู้ต้องขัง ดังนี้

๖๖.๑ เสื้อ แบบเดียวกับเสื้อชั้นในของทหารกองประจำการ และการเงงขาสั้น แบบการเงงกີພາ จำนวนสองชุด โดยให้ใช้สีกาກີແກມເຈົ້າ

๖๖.๒ ผ้าอาบน้ำหนึ่งผืน, ผ้าห่มนอนหนึ่งผืน, หมอนหนึ่งใบ, เสื่อหรือผ้าปูนอนหนึ่งผืน เช่นเดียวกับทหารกองประจำการ สำหรับมุ่งหนึ่งหลังให้พิจารณาจ่ายให้ในโอกาสอันสมควร

ข้อ ๖๗ เรือนจำณฑลทหารบก, จังหวัดทหารบก และกรมกองทหาร จะต้องจัดให้มีสถานพยาบาลเป็นที่ทำการรักษาพยาบาลผู้ต้องขัง ถ้าไม่สามารถจัดได้ จะจัดขึ้นในสถานพยาบาลของหน่วยทหารที่ใกล้เคียงกันได้

ข้อ ๖๘ เมื่อผู้ต้องขังป่วยเล็กน้อย ให้จัดหายาที่มีอยู่ให้กับผู้ต้องขัง สำหรับผู้ต้องขังที่ป่วยหนัก ให้รายงานขออนุมัติผู้บัญชาการเรือนจำ เพื่อนำไปรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลโดยจัดผู้คุมคุมไป

ข้อ ๖๔ การรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่เจ็บป่วย หากเกินขีดความสามารถที่จะให้การรักษาพยาบาลได้ ให้นำส่งไปรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลของรัฐ และ/หรือ เอกชนที่อยู่ใกล้ที่สุด ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการรักษาชีวิตของผู้ต้องขังเป็นสำคัญ

ข้อ ๗๐ ผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติด หรือสังสัยว่าติดยาเสพติด เมื่อเรือนจำได้รับตัวไว้แล้ว ให้ตรวจสอบสารเสพติดในปัสสาวะ ถ้าตรวจพบสารเสพติด ให้ทำการบำบัดรักษา และทำการแยกขังโดยห้ามเยี่ยมได้ ๆ ทั้งสิ้น ถ้าติดยาเสพติดถึงขั้นร้ายแรงและอาละวาด ต้องขออนุญาตผู้บัญชาการเรือนจำตีตรวน

ข้อ ๗๑ ผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดอย่างร้ายแรงให้จัดเป็นผู้ป่วย

หมวด ๑๕

การเลี้ยงอาหาร

ข้อ ๗๒ ให้เรือนจำ拿出ห้องอาหารบก, เรือนจำจังหวัดทหารบก และเรือนจำกรมกองทหาร จัดให้มีการประกอบเลี้ยงอาหารแก่ผู้ต้องขังวันละ ๓ มื้อ แบ่งออกเป็นมื้อเช้า, กลางวัน และเย็น โดยการหักค่าประกอบเลี้ยงอาหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

ข้อ ๗๓ การเบิกเงินค่าประกอบเลี้ยงอาหารผู้ต้องขัง สำหรับนายทหารสัญญาบัตร, นายทหารประทวน และพลอาสาสมัคร ให้เรือนจำ拿出ห้องอาหารบก, เรือนจำจังหวัดทหารบก และเรือนจำกรมกองทหาร เป็นผู้เบิกให้ ส่วนทหารกองประจำการ ให้หน่วยต้นสังกัดเป็นผู้เบิกให้ และนำส่วนเงินค่าประกอบเลี้ยงอาหารให้กับหน่วยเรือนจำ ส่วนที่เหลือให้จ่ายคืนผู้ต้องขัง

ข้อ ๗๔ ผู้ต้องขังจะนำอาหารส่วนตัวมารับประทาน หรือนำอาหารไปรับประทานนอกเขตเรือนจำ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับเรือนจำ

ข้อ ๗๕ นักโทษ และคนต้องจำขังทางวินัยในทัณฑ์จำขัง จะต้องรับประทานอาหารตามที่เรือนจำจ่ายให้ จะรับประทานอาหารส่วนตัวได้แต่เฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาต ตามข้อบังคับของเรือนจำ

ข้อ ๗๖ ให้เจ้าหน้าที่แพทย์ตรวจอาหารที่ผู้ต้องขังจะรับประทานก่อน ถ้าไม่สามารถตรวจได้ ให้จัดเจ้าพนักงานเรือนจำเป็นผู้ตรวจแทน

หมวด ๑๖

ข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ต้องขัง

ข้อ ๗๗ ผู้ต้องขังห้ามนำสิ่งของเข้ามาเก็บรักษาไว้ในเรือนจำดังนี้

๗๗.๑ เอโรบิน, แอมเฟตามีน, กัญชา, สารระเหย, บุหรี่, ยาเสพติด หรือของมึนเมาอย่างอื่น รวมทั้งเครื่องมือในการเสพ

๗๗.๒ ศูรา หรือสีงอินซิงคิม ได้มาอย่างศูรา

๗๗.๓ เครื่องอุปกรณ์สำหรับเด่นการพนัน และในการหลบหนี

๗๗.๔ อาชญากรรม หรือน้ำมันเชื้อเพลิง หรือวัตถุอื่นใดที่ก่อให้เกิดเพลิงได้

๗๗.๕ สัตว์มีชีวิต

๗๗.๖ ของเสีย, เสียง, ที่มีพิษต่อร่างกาย หรือของที่ทำให้เกิดความรำคาญต่อ

ผู้ต้องขัง

๗๗.๗ สิ่งของที่นำมาแลกเปลี่ยนซื้อขายเป็นการค้ากำไร

๗๗.๘ โทรศัพท์มือถือ และซิมการ์ดโทรศัพท์

๗๗.๙ สิ่งของที่มีไว้ผิดกฎหมาย

ข้อ ๗๙ ผู้ต้องขังต้องปฏิบัติดังนี้

๗๙.๑ เมื่อมีอาการป่วย หรือทุกข์ร้อนอย่างใด ต้องรีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

๗๙.๒ ผู้ต้องขังจะส่งหรือรับจดหมายจากญาติ ต้องให้เจ้าพนักงานเรื่องจำ

ตรวจก่อนทุกครั้ง

๗๙.๓ ต้องการพยาบาลต่อผู้ใหญ่ และผู้บังคับบัญชาหนึ่งคน, กระทำการ
กำสั่งของผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่โดยเคร่งครัด

๗๙.๔ ต้องอยู่ในความควบคุมโดยแน่นอน จะไปไหนต้องได้รับอนุญาต และ
มีผู้ควบคุม เมื่อทราบว่ามีผู้ใดจะก่อเหตุร้ายต้องรีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว

๗๙.๕ ต้องรับประทานอาหารตามกำหนดเวลา

๗๙.๖ ห้ามแสดงกริยาจาหยาดาย, ลามกอนาจาร และกล่าวเท็จ หรือ
รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

๗๙.๗ ห้ามให้ทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานเรื่องจำ หรือเจ้าหน้าที่ไม่ว่าในกรณี
ใด ๆ ทั้งสิ้น

๗๙.๘ ห้ามเล่นการพนันหรือเสพเหรอื่น, แอนเฟตามีน, กัญชา, สารระเหย
และยาเสพติด หรือดื่มน้ำสุราและเครื่องดื่มของมาทุกชนิด

๗๙.๙ ห้ามสูบบุหรี่ภายในเรือนจำ

๗๙.๑๐ ห้ามคบคิดกับจะหลบหนี หรือทำร้ายเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง หรือ
ล้อเลียน หรือร้องเพลงสนุกสนาน ไม่ว่าเวลาใด ๆ

ข้อ ๘๑ สิ่งของที่นำเข้ามาในเรือนจำได้คือ

๘๑.๑ เครื่องใช้ที่เกี่ยวกับอนามัยของผู้ต้องขัง

๘๑.๒ เงินตรา

๘๑.๓ อาหารที่ปรุงเสร็จแล้ว

ข้อ ๘๐ ผู้ต้องขังจะมีเงินติดตัวไว้ได้เพียงไม่เกิน ๓๐ บาท ส่วนที่เหลือกับสิ่งของมีค่า
ให้มอบกับผู้บังคับเรือนจำ เพื่อนำฝากเจ้าหน้าที่การเงินต่อไป

ข้อ ๘๑ ทรัพย์สินของผู้ต้องขังที่นำเข้ามาในเรือนจำโดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าเป็นสิ่งของต้องห้าม ผู้บัญชาการเรือนจำสามารถสั่งริบเป็นของแผ่นดินได้ใน ๒ กรณี คือ

๘.๑.๑ ผู้ต้องขังหลบหนีพื้นกำหนด ๓ เดือน นับจากวันหลบหนี

๘.๑.๒ เมื่อปล่อยตัวผู้ต้องขังไปแล้วไม่รับทรัพย์สินหรือร่างวัสดุของตนไปภายในกำหนด ๑ ปี นับจากวันปล่อย

ข้อ ๘๒ ข้อห้าม และข้อปฏิบัติตามหมวดนี้ ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำอ่านให้ผู้ต้องขังฟัง ไม่น้อยกว่าสักคราทีละ ๑ ครั้ง และทุกครั้งที่มีผู้ต้องขังเข้าใหม่ด้วยทุกคน

หมวด ๗

การลงทัณฑ์ฐานผิดวินัย

ข้อ ๘๓ การลงทัณฑ์ทางวินัยแก่ผู้ต้องขังมี ๓ สถาน คือ

๘.๓.๑ ภาคทัณฑ์

๘.๓.๒ งดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลา

๘.๓.๓ ขังเดียวไม่เกิน ๑ เดือน

ข้อ ๘๔ ผู้บังคับกองเรือนจำนักโทษหารบก มีอำนาจลงทัณฑ์ดังนี้

๘.๔.๑ ภาคทัณฑ์

๘.๔.๒ งดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๑ เดือน

๘.๔.๓ ขังเดียวไม่เกิน ๑ เดือน

ข้อ ๘๕ ผู้บังคับเรือนจำจังหวัดหารบก และผู้บังคับเรือนจำกรมกองทหาร มีอำนาจลงทัณฑ์ดังนี้

๘.๕.๑ ภาคทัณฑ์

๘.๕.๒ งดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๒ เดือน

๘.๕.๓ ขังเดียวไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๘๖ ผู้บัญชาการเรือนจำ มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ได้ทุกสถาน ยกเว้นงดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๖ เดือน

ข้อ ๘๗ ในกรณีที่การกระทำผิดอันหนึ่ง ซึ่งเป็นความผิดจะต้องรับโทษหลายสถานนั้น ห้ามมิให้ลงโทษดำเนินความผิดนั้นเกินกว่า ๒ สถาน

ข้อ ๘๘ ผู้ต้องขังที่มีลักษณะเป็นคนดื้อด้าน โดยได้รับทัณฑ์ทางวินัยทหาร หรือวินัยทางเรือนจำ อย่างหนึ่งอย่างใดมาแล้วไม่น้อยกว่าสองครั้ง หรือขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาโดยจงใจมาแล้วเพียงครั้งเดียว ถ้าผู้นั้นยังประพฤติอีก ให้ผู้บัญชาการเรือนจำสั่งเพิ่มทัณฑ์สถานอื่นในความผิดครั้งหลังนี้ ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘๙ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ พิจารณาเลือกใช้ หรือเพิ่มเครื่องพันธนาการ ได้ตามสมควร แก่ความผิด แต่เฉพาะคราวห้ามใช้เกินกว่า ๒ ชั้นเป็นอันขาด

หมวด ๑๙

การเยี่ยมผู้ต้องขัง

ข้อ ๕๐ การเยี่ยมผู้ต้องขัง ให้เยี่ยมได้เฉพาะวันหยุดราชการ ระหว่างเวลา ๑๒๐๐ ถึง ๑๕๐๐ ตามสถานที่ที่เรือนจำจัดให้ และขณะเยี่ยมต้องมีเจ้าหน้าที่กำกับดูแลอยู่ตลอดเวลาเยี่ยม เว้นแต่ มีเหตุจำเป็นให้ผู้บังคับเรือนจำอนุญาตให้เยี่ยมในวันและเวลาอื่น ได้ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑ ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนห้ามเยี่ยม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้บังคับเรือนจำ

ข้อ ๕๒ ผู้บังคับเรือนจำจะอนุญาตให้หนาพนผู้ต้องขังโดยไม่ต้องมีเจ้าหน้าที่กำกับ คุ้มครองได้

ข้อ ๕๓ ผู้มาเยี่ยมกับผู้ต้องขัง ต้องพูดภาษาที่เจ้าหน้าที่ผู้กำกับดูแลพึงรู้เรื่องเข้าใจ หาก พูดเป็นเชิงยุบเสียงส่องในทางทุจริต ก็ให้เจ้าหน้าที่นั้น มีอำนาจที่จะห้ามพูดกันต่อไปได้ แล้วรีบรายงาน ผู้บังคับเรือนจำทราบทันที

ข้อ ๕๔ เจ้าพนักงานเรือนจำ ต้องตรวจสอบที่ญาตินามาเยี่ยมทุกรั้งก่อนให้ผู้ต้องขัง รับไป ถ้าเป็นของห้ามให้ยึดไว้ แล้วรายงานผู้บังคับเรือนจำทราบ

ข้อ ๕๕ ผู้มาเยี่ยม หรือติดต่อผู้ต้องขัง มีกริยาจາไม่สุภาพ หรือมีนิมมาสุรา น่าจะก่อ ความรำคาญ หรือความไม่สงบเรียบร้อย หรือไม่มีกิจที่เกี่ยวข้อง จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยม หรือ ติดต่อผู้ต้องขัง

ข้อ ๕๖ ห้ามนิให้นุกคลอื่นใดเข้าไปภายในเรือนจำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตาม จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย หรือถูกลงทัณฑ์ตามวินัยทหารแล้วแต่กรณี

หมวด ๒๐

การตลาด

ข้อ ๕๗ การอนุญาตให้ลานั้น จะกระทำได้ต่อเมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้พิจารณาแล้ว เห็นความจำเป็น และได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ข้อ ๕๘ ผู้บัญชาการเรือนจำ จะต้องทำหนังสือบัตรอนุญาตตลาด สำหรับนักไทย (ทบ.๑๐๔ - ๑๑๙) มอบให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ตลาดตัวไว้ และผู้ได้รับอนุญาตต้องนำหนังสือดังกล่าว ไปแสดงต่อเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองท้องที่หรือตำรวจทราบภายในกำหนดเวลา ๒๕ ชั่วโมง นับแต่เวลา ไปถึง ถ้าไม่ไปแสดงต่อ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับตัวส่งนายอำเภอเรือนจำไว้ได้

ข้อ ๕๙ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ แจ้งต่อตำรวจสันติบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแห่ง ท้องถิ่นที่นักไทยผู้ได้รับอนุญาตให้ตลาดเป็นนัดวัยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒๐ การพักรถลงโทษ

ข้อ ๑๐๐ นักไทยจะพักรถลงโทษได้ต่อเมื่อคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้บัญชาการเรือนจำ เป็นประธาน และนายทหารสัญญาบัตรหันผู้บังคับกองร้อยขึ้นไป จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ คนให้ความเห็นชอบ และได้รับอนุญาติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ข้อ ๑๐๑ ระหว่างพักรถลงโทษ ให้กำหนดเงื่อนไขไว้ดังนี้

๑๐๑.๑ ให้ละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างดังนี้

๑๐๑.๑.๑ ไม่กระทำพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง อีก

๑๐๑.๑.๒ ไม่เข้าไปในเขตพื้นที่ที่กำหนดไว้

๑๐๑.๑.๓ ไม่ประพฤติดурในทางเดื่อมเดี่ย เช่น เสพยาเสพติด และเล่น

การพนัน เป็นต้น

๑๐๑.๒ ให้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างดังนี้

๑๐๑.๒.๑ ให้รายงานตัวต่อเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจแห่งท้องถิ่นที่ไปอยู่ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำทหารเดือนละ ๑ ครั้ง

๑๐๑.๒.๒ ให้เลี้ยงชีพตามที่เจ้าพนักงานจัดหาให้

๑๐๑.๒.๓ ให้เลี้ยงชีพตามกิจกรรมของตน หรือญาติจัดหาให้

๑๐๑.๒.๔ ให้ปฏิบัติกิจทางศาสนา

ข้อ ๑๐๒ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ออกหนังสือบัตรอนุญาตพักรถลงโทษ (ทบ.๑๐๕ - ๑๐๘) พร้อมระบุเงื่อนไข เพื่อเป็นคู่มือให้แก่นักโทษที่ได้รับอนุญาตพักรถลงโทษ และมีหนังสือแจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ ๆ นักโทษไปอยู่

ข้อ ๑๐๓ นักโทษที่ได้รับการพักรถลงโทษ ต้องนำหนังสือบัตรอนุญาตพักรถลงโทษ (ทบ.๑๐๕ - ๑๐๘) ไปแสดงต่อเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำทหารถ้าไม่แสดงหนังสือบัตรอนุญาตพักรถลงโทษ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ จะจับตัวส่งมาเรือนจำได้ หากหนังสือดังกล่าวสูญหาย ต้องรับรายงานผู้บัญชาการเรือนจำทหาร เพื่อขอรับฉบับแทน

หมวด ๒๑

การพื้นฟูจิตใจ

ข้อ ๑๐๔ การพื้นฟูจิตใจผู้ต้องขัง ให้ปฏิบัติดังนี้

๑๐๔.๑ จัดให้มีการฝึกและอบรมผู้ต้องขังอยู่เป็นประจำ

๑๐๔.๒ เชิญอนุศาสนาเจ้าของหน่วย มาอบรมศีลธรรมให้กับผู้ต้องขังเป็นประจำเดือน หากเดือนใดไม่มีการอบรมศีลธรรม ก็ให้นิมนต์พระสงฆ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาเทศนา หรือบรรยายธรรมแทน

๑๐๔.๓ ให้ความสะดวกแก่ผู้ต้องขังที่นับถือศาสนาอื่น นอกเหนือจากศาสนาพุทธ โดยอำนวยความสะดวกให้ประกอบพิธีทางศาสนาได้ตามสมควร

๑๐๔.๔ เชิญนายทหารสืบสวนสอบสวนของหน่วยมาให้กำปรึกษา หรือแนะนำผู้ต้องขัง เกี่ยวกับการพิจารณาคดีเป็นครั้งคราว

๑๐๔.๕ เชิญผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดให้ไทย ให้กับผู้ต้องขังเป็นครั้งคราว

หมวด ๒๒

การฝึกวิชาชีพ

ข้อ ๑๐๕ การฝึกวิชาชีพ ให้ผู้บังคับเรือนจำปฏิบัติตามนี้

๑๐๕.๑ พิจารณาผู้ต้องขังเพื่อเข้าฝึกวิชาชีพ โดยคำนึงถึงอายุ เพศ และความสามารถ ความถนัดของผู้ต้องขังเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

๑๐๕.๒ ประสานขอรับการสนับสนุนวิทยากรจากส่วนราชการหรือเอกชน เพื่อให้ความรู้และทักษะในการพัฒนาวิชาชีพ โดยคำนึงถึงการนำไปใช้ได้จริงเมื่อพ้นโทษ และให้ทำการฝึกอบรมอย่างน้อยสักคราห์ละ ๑ ครั้ง

๑๐๕.๓ ให้มีการประเมินผลการฝึกอบรมวิชาชีพของผู้ต้องขังแต่ละเดือน และสรุปผลให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบ

หมวด ๒๓

การปล่อยตัว

ข้อ ๑๐๖ ผู้บังคับเรือนจำต้องทำรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำ เพื่อขอคำสั่งปล่อยตัวนักโทษให้พ้นโทษก่อนถึงกำหนดวันปล่อยตัว ๙ วัน และผู้บัญชาการเรือนจำ ต้องจัดนายทหารสัญญาบัตร ไปตรวจสอบก่อนการปล่อยตัวทุกครั้ง

ข้อ ๑๐๗ ผู้บังคับเรือนจำต้องจัดทำบัญชีเสนอปล่อยนักโทษ (ทบ.๑๐๔ - ๑๑๖) จำนวน ๒ ฉบับ เสนอด้วยผู้บัญชาการเรือนจำ ๑ ฉบับ และปิดประกาศไว้ที่เรือนจำ ๑ ฉบับ เพื่อให้นักโทษที่จะถูกปล่อยตัวได้ทราบกำหนดวันปล่อย

ข้อ ๑๐๘ การปล่อยตัวคนต้องขังตามคำสั่งของศาล หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ให้ผู้บังคับเรือนจำจัดการปล่อยตัวได้ ส่วนหมายหรือเอกสารสั่งปล่อย ให้เสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๑๐๙ เมื่อถึงกำหนดปล่อยตัว ให้ปฏิบัติตามนี้

๑๐๙.๑ เรียกสิ่งของที่จ่ายประจำตัวคืน

๑๐๙.๒ คืนทรัพย์สินให้กับผู้ต้องขังไป

๑๐๙.๓ ทำหลักฐานในการปล่อยตัว

๑๐๕.๔ ผู้ต้องขังคนใดไม่มีเสื้อผ้าแต่่งอกไปจากเรือนจำ ให้เรือนจำจัดให้ ๑ ชุด

๑๐๕.๕ ออกบัตรแสดงบริสุทธิ์ให้ (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๕)

ข้อ ๑๑๐ ให้ผู้บังคับเรือนจำ แจ้งหน่วยด้านสังกัดของผู้ต้องขังทราบวัน และเวลาเมื่อจะมีการปล่อยตัว เพื่อจัดเจ้าหน้าที่มารับตัวต่อไป

หมวด ๒๕

การประหารชีวิต

ข้อ ๑๑๑ การประหารชีวิตนักโทษ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเรือนจำ

หมวด ๒๖

การร้องทุกข์ ยื่นเรื่องราว และถวายฎีกา

ข้อ ๑๑๒ การร้องทุกข์ จะกระทำด้วยวาจา หรือยื่นเป็นหนังสือก็ได้ และต้องลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ไว้เป็นสำคัญ สำหรับการร้องทุกข์ด้วยวาจาให้เจ้าพนักงานเรือนจำบันทึกคำร้องทุกข์นั้นไว้

ข้อ ๑๑๓ เรือนจำจะต้องจัดหาเครื่องเขียนให้กับผู้ต้องขังในการร้องทุกข์ ยื่นเรื่องราว และถวายฎีกา หากผู้ต้องขังไม่สามารถจัดหาได้

ข้อ ๑๑๔ ผู้ต้องขังจะเขียนคำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือถวายคำด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นเขียนตามถ้อยคำของตนก็ได้ และต้องเขียนในที่ซึ่งเรือนจำจัดให้ หากผู้ต้องขังขอสงวนข้อความเป็นลับ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานเรือนจำขออ่าน หรืออยู่ใกล้ในระยะที่จะอ่านได้ เว้นแต่ผู้ต้องขังจะยินยอม

ข้อ ๑๑๕ ให้ผู้ต้องขังยื่นหนังสือร้องทุกข์ หรือเรื่องราว หรือถวาย ต่อผู้บังคับเรือนจำ หรือจะใส่ลงในที่ซึ่งเรือนจำจัดไว้ให้ก็ได้

ข้อ ๑๑๖ เมื่อผู้บังคับเรือนจำได้รับหนังสือร้องทุกข์ หรือเรื่องราว หรือถวาย ในข้อ ๑๑๕ ไว้แล้ว หากไม่ใช่เป็นกรณีดังกล่าวในข้อ ๑๑๗ ให้เปิดอ่านตรวจสอบข้อความ และปฏิบัติดังนี้

๑๑๖.๑ สอบสวนข้อเท็จจริง

๑๑๖.๒ แก้ไข หรือช่วยเหลือตามคำร้องขอ ตามควรแก่กรณี

๑๑๖.๓ เสนอผู้บัญชาการเรือนจำพร้อมกับรายงานที่แจ้งการปฏิบัติ

ข้อ ๑๑๗ ถ้าผู้ต้องขังจะขอรักษาข้อความในหนังสือร้องทุกข์ เรื่องราว หรือถวาย เป็นความลับ ให้ใส่ลงปิดผนึก โดยเขียนหน้าช่องว่า “ลับ” และจัดส่งไปยังผู้รับ ห้ามเจ้าพนักงานเรือนจำอ่าน หากเป็นหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือทูลเกล้าฯ ถวายแล้ว ให้ส่งผู้บังคับบัญชา เพื่อดำเนินการตามระเบียบท่อไป

ข้อ ๑๑๘ เรือนจำต้องแจ้งคำสั่ง หรือคำขี้แจงตอบหนังสือ คำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือถวาย ให้แก่ผู้ยื่นทราบ และลงลายมือชื่อผู้ยื่นไว้เป็นหลักฐานด้วย

หมวด ๒
การพิมพ์ลายนิ่วมือ

ข้อ ๑๕ เรื่องจำ มีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการพิมพ์ลายนิ่วมือ ดังต่อไปนี้

๑๕.๑ การรับตัวผู้ต้องขัง ให้ส่งรูปและพิมพ์ลายนิ่วมือผู้ต้องขังทุกคน
คงละ ๒ ฉบับ เก็บไว้เป็นหลักฐาน

๑๕.๒ ผู้ต้องขังพื้นไทย ก่อนผู้ต้องขังจะพื้นไทย ๑ เดือน ให้ปฏิบัติตั้งนี้

๑๕.๒.๑ เรื่องจำในกรุงเทพมหานคร ให้ส่งรูปถ่ายและแผ่นพิมพ์
ลายนิ่วมือผู้ต้องขัง คงละ ๒ ฉบับ ไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หาก
เป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์ทุกกรณี ให้ส่งรูปถ่ายและแผ่นพิมพ์ลายนิ่วมือเพิ่มอีกคงละ ๑ ฉบับ^{รวมเป็น ๓ ฉบับ}

๑๕.๒.๒ เรื่องจำในจังหวัดอื่น ให้ส่งรูปถ่ายและแผ่นพิมพ์
ลายนิ่วมือผู้ต้องขัง คงละ ๒ ฉบับ ไปยังกองกำกับการวิทยาการของตำรวจแห่งท้องที่ที่เรื่องจำนั้นตั้งอยู่

๑๕.๓ ผู้ต้องขังชายระหว่างพิจารณา หรือศาลพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้วภายใน
ให้ส่งรูปถ่ายและแผ่นพิมพ์ลายนิ่วมือของผู้ตัวอย่าง ๑ ฉบับ ไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการของตำรวจแห่งท้องที่ที่เรื่องจำนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

๑๕.๔ ผู้ต้องขังหลวงหนี้ ให้ผู้บังคับเรื่องจำรวจรวมหลักฐานการหลวงหนี้
ของผู้นั้นได้แก่ แผ่นพิมพ์ลายนิ่วมือ ๒ ฉบับ, รูปถ่าย, บัญชีผู้ต้องขังหลวงหนี้, สำเนาหมายจับ, สำเนา
หมายจำกุก, สำเนาหมายจับ, สำเนาคำสั่งควบคุมตัวกับหนังสือนำส่ง เสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อขอให้
ศาลทหารในท้องที่ที่เรื่องจำนั้นตั้งอยู่ออกหมายจับให้ แล้วจัดการดังนี้

๑๕.๔.๑ เรื่องจำในกรุงเทพมหานคร ให้ส่งหลักฐานการหลวงหนี้
ของผู้ต้องขัง ไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑๕.๔.๒ เรื่องจำในจังหวัดอื่นที่เป็นท้องที่เดียวกันกับตำรวจนคร
จังหวัดใด ให้ส่งหลักฐานการหลวงหนี้ของผู้ต้องขัง ไปยังกองกำกับการวิทยาการของตำรวจนครจังหวัดนั้น

๑๕.๕ การส่งรูปถ่ายและแผ่นพิมพ์ลายนิ่วมือของผู้ต้องขังพื้นไทย, ผู้ต้องขัง
ชาย หรือผู้ต้องขังหลวงหนี้ ให้ปฏิบัติตั้งนี้

๑๕.๕.๑ มีหนังสือนำส่งตามแบบท้ายระเบียนนี้

๑๕.๕.๒ กรอกประวัติย่อ และตำแหน่งรูปพรรณของผู้ต้องขังพร้อม
เลขหมาย บ.ช.ท. (บัญชีการต้องโทษ) ตามที่ได้รับแจ้งจากอัยการทหารลงไว้ในแผ่นพิมพ์ลายนิ่วมือ^{หรือในบัญชีผู้ต้องขังหลวงหนี้ทุกคน}

๑๕.๕.๓ ส่งให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจน
แห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการดำเนินการ

๑๗๕.๖ ผู้บังคับเรือนจำจะต้องรายงานผู้บังคับบัญชา เมื่อจับผู้ต้องขังหลบหนีได้ หรือผู้ต้องขังกลับมาในอ้อมตัวเอง เพื่อแจ้งกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจนแห่งชาติ หรือ กองกำกับการวิทยาการแล้วแต่กรณี ให้การตรวจสอบรูปถ่ายและแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และถอน ประกาศสืบจับ

ข้อ ๑๗๖ การพิมพ์ลายนิ้วมือทุกชนิดจะต้องพิมพ์โดยวิธีคลึงนิ้วจากขอบเล็บข้างหนึ่ง ไปจนบรรจบขอบเล็บอีกข้างหนึ่ง ให้มีลายเส้นตัดเห็นได้ชัดเจนทุกนิ้ว หมึกที่พิมพ์ต้องไม่翰าหรือบาง เกินไป

ข้อ ๑๗๗ เครื่องใช้สำหรับพิมพ์ลายนิ้วมือคือ

๑๗๗.๑ แท่นสำหรับคลึงหมึก

๑๗๗.๒ ลูกกลิ้งยางสำหรับคลึงหมึก

๑๗๗.๓ หมึกชนิดพิมพ์ลายนิ้วมือโดยเฉพาะ

๑๗๗.๔ แบบพิมพ์ลายนิ้วมือ

๑๗๗.๕ โต๊ะชนิดเขียงหนังสือสำหรับพิมพ์ลายนิ้วมือ

๑๗๗.๖ แท่นประกับแบบพิมพ์

ข้อ ๑๗๘ แบบพิมพ์ให้ใช้กระดาษแข็งสีขาว ขนาด ๒๐ x ๒๐ เซนติเมตร ตามแบบที่ กำหนดไว้ท้ายระเบียนนี้

หมวด ๒๗

แบบพิมพ์

ข้อ ๑๗๙ เรียนจำต้องจัดให้มีแบบพิมพ์ไว้ประจำคือ

๑๗๙.๑ ทะเบียนคนต้องขังระหว่างสอบสวนหรือพิจารณา (ทบ.๑๐๔ - ๐๐๕)

๑๗๙.๒ ทะเบียนนักโทษ (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๐)

๑๗๙.๓ ทะเบียนคนต้องขัง (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๑)

๑๗๙.๔ ใบฝากผู้ต้องขัง และรับคืน (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๒)

๑๗๙.๕ ใบจ่ายผู้ต้องขัง และรับคืน (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๓)

๑๗๙.๖ สมุดรับฝากเงินของผู้ต้องขัง (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๔)

๑๗๙.๗ สมุดรับฝากสิ่งของ และรับคืน (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๕)

๑๗๙.๘ บัญชีเสนอปล่อยนักโทษ (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๖)

๑๗๙.๙ บัตรอนุญาตลาสำหรับนักโทษ (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๗)

๑๗๙.๑๐ บัตรอนุญาตพักการลงโทษ (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๘)

๑๗๙.๑๑ บัตรแสดงบริสุทธิ์ (ทบ.๑๐๔ - ๐๑๙)

แบบพิมพ์ดังกล่าวให้ใช้ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียนนี้

ข้อ ๑๒๕ เรื่องจำต้องจัดให้มีสมุดบันทึกสำหรับผู้บังคับบัญชาที่มาตรวจเยี่ยม และสมุดบันทึกผลการตรวจการอนามัยและการสุขาภิบาลของผู้ต้องขังสำหรับแพทย์ที่มาตรวจ ตลอดจนสมุดบัญชีสิ่งของหน่วย

ข้อ ๑๒๖ กรณีที่มีปัญหาการปฏิบัติใด ๆ แต่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขึ้นถือตามด้วยทักษะmany และ/หรือ แบบธรรมเนียมทหารที่มีลักษณะใกล้เคียงอย่างยิ่งโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒๖ ให้ผู้บัญชาการเรื่องจำกำหนดระเบียบปฏิบัติปลีกย่อยได้ ตามความจำเป็น โดยไม่ขัดค่อระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก

(อนุพงษ์ เพ็ญจินดา)

ผู้บัญชาการทหารบก

กรรมการสารวัตรทหารบก